

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Колегія суддів Судової палати у кримінальних справах

Верховного Суду України у складі :

головуючого Міщенко С.М.,

суддів Таран Т.С., Коротких О.А., Коротких О.А.,

за участю прокурора Парусова А.М.

розглянула в судовому засіданні в м. Києві 13 квітня 2010 року кримінальну справу за касаційним поданням заступника Генерального прокурора України на постанову Ленінського районного суду м. Вінниці від 24 березня 2009 року, якою щодо ОСОБА_5, ІНФОРМАЦІЯ_1, такої, що немає судимості,

кримінальну справу за ч. 1 ст. 184 КК України закрито на підставі ст. 47 КК України у зв'язку з передачею її на поруки трудовому колективу Вінницької обласної клінічної лікарні ім. І.М. Пирогова.

Також судом було винесено окрему постанову, якою звернуто увагу головного лікаря Вінницької обласної лікарні ім. Пирогова про встановлені при розгляді даної кримінальної справи причини й умови, що сприяли вчиненню ОСОБА_5 даного злочину.

В апеляційному порядку справа не розглядалася.

ОСОБА_5 обвинувачувалася у тому, що вона обіймаючи посаду рентгенлаборанта відділення променевої діагностики Вінницької обласної клінічної лікарні ім. Пирогова, вчинила дії направлені на порушення права громадян на безоплатну медичну допомогу, яка гарантована ст. 49 Конституції України, а саме будучи прийнята на посаду менеджера Вінницького обласного відділення Міжнародного фонду допомоги хворим з наслідками травм та захворювань, протягом 2006 року незаконно отримала від громадян та передала до зазначеного фонду кошти у вигляді благодійної допомоги на загальну суму 479 581 грн., а також з 1 січня 2007 року по 1 жовтня 2007 року на загальну суму 871 634 грн.

У касаційному поданні прокурор порушує питання про скасування постанови у зв'язку з неправильним застосуванням кримінального закону та істотними порушеннями кримінально-процесуального закону. На думку прокурора, суд звільняючи ОСОБА_5 від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею її на поруки, не переконався у тому, що діяння, яке інкриміновано ОСОБА_5, дійсно мало місце і що воно містить склад злочину передбаченого ч. 1 ст. 184 КК України. Також прокурор просить скасувати й окрему постанову.

Заслухавши доповідь судді Верховного Суду України, думку прокурора Парусова А.М., який підтримав касаційне подання, перевіrivши матеріали справи та обговоривши доводи касаційного подання, колегія суддів вважає, що воно підлягає задоволенню з таких підстав.

Відповідно до ст. 64 КПК України при провадженні досудового слідства, дізнання і розгляді кримінальної справи в суді доказуванню підлягають подія злочину (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення злочину), винність обвинуваченого у вчиненні злочину і мотиви злочину, обставини, що впливають на ступінь тяжкості злочину.

Виходячи із роз'яснень, які містяться в п. 2 постанови Пленуму Верховного Суду України № 12 від 23 грудня 2005 року "Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності", при вирішенні питання про звільнення особи від

кримінальної відповідальності суд (суддя) під час попереднього, судового, апеляційного або касаційного розгляду справи повинен переконатися незалежно від того, надійшла вона до суду першої інстанції з відповідною постановою чи з обвинувальним висновком, (а до апеляційного та касаційного судів – з обвинувальним висновком), що діяння, яке поставлено особі за провину, дійсно мало місце, що воно містить склад злочину і особа винна в його вчиненні, а також, що умови та підстави її звільнення від кримінальної відповідальності передбачені Кримінальним кодексом. Тільки після цього можна постановити у визначеному Кримінально-процесуальним кодексом порядку відповідне судове рішення.

Відповідно до диспозиції ч. 1 ст. 184 КК України кримінальна відповідальність за цим законом настає у разі незаконної вимоги оплати за надання медичної допомоги в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я. Тобто, за змістом цього закону вимоги оплати за надання медичної допомоги в зазначених закладах охорони здоров'я вважається незаконними, коли вона взагалі не передбачена в даному медичному закладі або не передбачена для даної категорії осіб, вимагається не в тих розмірах, які офіційно встановлені. Крім того, кошти за надання цієї допомоги повинні вноситися до закладу охорони здоров'я, у якому працює особа, що вимагає таку оплату.

Як убачається з постанови слідчого про пред'явлення обвинувачення ОСОБА_5, вона, працюючи на посаді рентгенлаборанта відділення променевої діагностики Вінницької обласної клінічної лікарні, пропонувала громадянам надати благодійну допомогу на користь Вінницького обласного відділення Міжнародного фонду допомоги хворим з наслідками травм та захворювань і, як працівник цього фонду, отримувала благодійні внески.

Таким чином, слідчим у постанові про пред'явлення обвинувачення та в направленій до суду постанові для вирішення питання про звільнення ОСОБА_5 від кримінальної відповідальності на підставі ст. 47 КК України зазначалося лише, що остання пропонувала надати благодійну допомогу зазначеному вище фонду. При цьому, у цих процесуальних документах не вказувалося, що ОСОБА_5 незаконно вимагала оплату за надання медичної допомоги в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я, зокрема, у Вінницькій обласній клінічній лікарні, як це передбачено диспозицією ч. 1 ст. 184 КК України.

Місцевий суд, встановивши такі обставини, мав би повернути кримінальну справу слідчому і не ухвалювати рішення про звільнення ОСОБА_5 від кримінальної відповідальності з nereабілітуючих обставин.

За таких обставин колегія суддів вважає, що висновок суду першої інстанції про вчинення ОСОБА_5 злочину, передбаченого ч. 1 ст. 184 КК України, є передчасним.

З урахуванням наведеного доводи прокурора про неправильне застосування кримінального закону та необхідність скасування постанови суду є обґрунтованими. Тому, відповідно до вимог ст. 398 КПК України, постанова підлягає скасуванню з направленням справи на новий судовий розгляд, під час якого необхідно розглянути справу та постановити судове рішення з дотриманням усіх вимог кримінального та кримінально - процесуального законодавства.

У зв'язку зі скасуванням зазначеної вище постанови, підлягає скасуванню також окрема постанова від 24 березня 2009 року адресована головному лікарю Вінницької обласної клінічної лікарні ім. Пирогова.

Керуючись ст. 394 - 396 КПК України, колегія суддів, -

у х в а л и л а :

касаційне подання заступника Генерального прокурора України задовольнити.

Постанову Ленінського районного суду м. Вінниці від 24 березня 2009 року, а також окрему постанову Ленінського районного суду м. Вінниці від 24 березня 2009 року, щодо ОСОБА_5 скасувати, а справу направити на новий судовий розгляд.

судді: Міщенко С.М., Таран Т.С., Коротких О.А.